

Arrest

nr. 54 934 van 26 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat D. SOUDANT, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 8 april 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 augustus 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 25 augustus 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“ A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Koerdisch-Yezidische origine. U werd vaak beledigd door mensen in uw buurt omwille van uw etnische origine. Sinds 2005 is uw echtgenoot, Roman Makhsoev (OV6.526.110), lid van de Labour Party omdat hij wilde ijveren voor gelijke rechten voor (Jezidische) Koerden in Georgië. Uw echtgenoot nam op 7 november 2007 deel aan een manifestatie in Tbilisi. Hij werd toen geslagen en door vrienden naar het ziekenhuis gebracht, waar hij gedurende 10 dagen verzorgd werd. Daarna kreeg hij een hartinfarct en werd hij nog thuis verzorgd. Op 7 november 2008 nam uw echtgenoot opnieuw deel aan een manifestatie tegen de regering, precies een jaar na de vorige manifestatie. In 2009 werd hij drie maal gearresteerd. Op 10 mei 2009 werd hij voor de eerste maal thuis opgepakt. Twee agenten in burger vielen uw woning binnen en vroegen uw man om mee te komen. Hij werd gedurende twee dagen vastgehouden. In juni 2009 werd hij opnieuw gearresteerd. Gedurende drie dagen werd hij toen vastgehouden. Op 10 oktober 2009 kwamen vier politiemensen, waarvan 1 in burger, naar u thuis. Ze zeiden u dat uw man werd gearresteerd en deden een huiszoeking. Ze keken overal rond en namen zijn computer en documenten mee. Op 15 oktober 2009 verhuisde u met uw man naar de woning van uw vader in Tbilisi. Uw man besloot het land te verlaten en vertrok op 4 november 2009 met de bus richting Turkije en daarna naar België, waar hij op 12 november 2009 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. U bleef nog 5 maanden in Georgië en vervoegde uw echtgenoot daarna in België, waar u op 8 april 2010 asiel aanvraagde bij de Belgische asielinstanties. U bent niet in het bezit van een Georgisch paspoort.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan afgeleid worden dat u zich voor uw asielaanvraag baseerde op de problemen van uw echtgenoot M.(...) R.(...) (OV 6.526.110) (CGVS p.1). Aangezien in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan in uw hoofde evenmin een positief antwoord weerhouden worden.

Voor een uitgebreide motivering wordt verwezen naar de beslissing van uw echtgenoot.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten, met name uw huwelijksakte, het rijbewijs van uw echtgenoot en uw identiteitskaart kunnen deze conclusie niet wijzigen aangezien zij louter persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan. De informatie die uw advocaat nog neerlegde tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal betreft de algemene situatie van de Yezidische Koerden in Georgië en bevat geen informatie over uw persoonlijke situatie of over uw problemen. Bijgevolg kan dit document bovenstaande conclusie evenmin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. *Uit de gegevens van het dossier alsmede uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, M.R. Zij roept geen eigen motieven in.*

2.2. *De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 54 933 van 26 januari 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters vader, M.R. verworpen.*

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig "middel" voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het van het Internationaal Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/5, 49/2, 57/6 al. 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de kennelijke appreciatiefout, de motiveringsplicht, het algemeen rechtsbeginsel

van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheids- en voorzichtigheidsplicht en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM).

In een eerste middelonderdeel stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de appreciatie van zijn relaas geen rekening hield met de specificiteit van de situatie van de Koerdische Yezidi's in Georgië. Verzoeker wijst erop dat, hoewel hij niet meer in het bezit is van zijn paspoort, hij andere documenten kon voorleggen zoals zijn huwelijksakte, zijn rijbewijs en de identiteitskaart van zijn echtgenote, waardoor zijn identiteit noch nationaliteit werden betwist. Verzoeker geeft aan zijn vrees voor de Georgische autoriteiten en hun onwil om hem te beschermen tegen discriminaties en vervolgingen omwille van zijn etnische en religieuze afkomst binnen de Georgische samenleving duidelijk te hebben uitgelegd. Volgens verslagen van internationale organisaties is de situatie van Koerdische Yezidi's in zijn land van herkomst bijzonder verontrustend. Verzoeker stelt dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verslagen heeft neergelegd over de situatie van Yezidi's, de discriminaties en mishandelingen binnen de Georgische samenleving, maar dat hiermee geen rekening werd gehouden. Verzoeker geeft aan dat tijdens het gehoor geen specifieke vragen werden gesteld over de discriminaties van Yezidi's in Georgië, zowel op etnisch als op religieus vlak, niettegenstaande hij op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijk uitgelegd had dat zijn vrees niet alleen gebaseerd was op de arrestaties tengevolge van zijn engagement binnen de Labour Partij tegen het regime, doch ook op de houding van de Georgische maatschappij/overheid ten aanzien van zijn persoon omwille van zijn etnische en religieuze achtergrond. Dit laatste werd overigens nog eens in de verf gezet door zijn raadsman tijdens het gehoor. Verzoeker stelt vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn motivering niet ontkent dat Koerdische Yezidi's in Georgië zwaar gediscrimineerd worden, maar is de mening toegedaan dat deze discriminaties geen vervolgingen vormen die onder de toepassing van het Vluchtelingenverdrag vallen. Volgens verzoeker is de motivering op dit punt dan ook vaag en onvolledig. Verzoeker benadrukt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert op tamelijk oude documentatie (niettegenstaande de voorlegging van recente documentatie in de loop van het gehoor door zijn raadsman) om ten onrechte af te leiden dat discriminaties van Yezidi's in Georgië niet van aard zijn om een internationale bescherming te rechtvaardigen. De documentatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing baseert, komt voort uit een rapport uitgebracht tijdens een periode van 1991 tot januari 2008. De stijging van het Georgische nationalisme en de aanvallen op Yezidi's worden daar reeds in vermeld, doch niet beoordeeld in functie van de huidige situatie. Bovendien blijkt volgens verzoeker niet uit de motivering van de bestreden beslissing dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de moeite heeft genomen om een nieuwe kijk te nemen op de door verzoeker aangehaalde discriminaties en de huidige situatie van Yezidi's in Georgië aan de hand van recente informatie over het land van herkomst. Verzoeker stelt verder dat er weinig of geen concrete vragen werden gesteld over details van zijn arrestaties, zijn detentie en zijn levensomstandigheden tijdens zijn vrijheidsberoving, waardoor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nadien niet ernstig kan beweren dat zijn asielrelaas hieromtrent onaannemelijk is. Verzoeker meent dan ook dat zijn asielaanvraag verder moet worden onderzocht en dat het asioldossier desnoods dient te worden teruggezonden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een ernstig en adequaat onderzoek. Verzoeker kan zich bij het lezen van de vraagstelling en de motivering van de beslissing niet van de indruk ontdoen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn asielrelaas onderzocht heeft met een vooroordeel volgens hetwelk zijn etnische en religieuze afkomst een zeer beperkte rol speelde hoewel deze de kern was van zijn asielaanvraag. Verzoeker stelt dat er niets ondernomen werd om na te gaan wat zijn religieuze kennis is, de praktijk van zijn geloof, de moeilijkheden om zijn geloof te belijden, de toegang tot de arbeidsmarkt als Yezidi, hoe zij concreet uitgesloten worden van het politieke en socio-economische leven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geen rekening gehouden met de documenten die gedurende het gehoor door de raadsman van verzoeker neergelegd werden. Zij worden ook niet geciteerd in de bestreden beslissing, noch heeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ze toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft echter geen rekening gehouden met de ontstentenis van tegenstrijdigheden, de goede kennis van Georgische politici en leden van Labour Partij.

In een tweede middelonderdeel geeft verzoeker ter verklaring van zijn gebrek aan documenten te kennen dat het algemeen bekend is dat kandidaat-vluchtelingen omwille van de situatie in hun land van herkomst en de omstandigheden van hun vlucht ontzettend veel moeilijkheden hebben om bewijsmateriaal te verzamelen. Omwille van deze redenen wordt de op hen rustende bewijslast op een

nogal soepele wijze benaderd, hetgeen kan worden opgevangen door een coherent asielrelaas. Verzoeker merkt desbetreffend op dat zijn verhaal en dat van zijn echtgenote zeer coherent was en volledig op het vlak van afkomst en identiteit.

Verzoeker wijst er tevens op dat zijn medische problemen evenmin ernstig kunnen betwist worden. Deze gezondheidsproblemen hebben de contacten met het land van herkomst en het bekomen van documenten ongetwijfeld verhinderd. Verzoeker onderstreept volledigheidshalve dat zijn echtgenote bij haar ouders heeft moeten schuilen tijdens de vijf maanden tussen het vertrek van verzoeker en haar eigen vertrek, waarbij zij vreesde voor haar veiligheid en geen stappen kon ondernemen om bijkomende documenten te verzamelen. Verzoeker stipt nog aan dat vrouwen in zijn cultuur zich niet echt met de zaken van mannen moeien en dat hij niet vertrouwd was met eventuele stappen om bijkomende documenten te bekomen. Verzoeker herhaalt zijn verklaring dat hij zijn paspoort aan de mensensmokkelaar heeft moeten afgeven en het nadien niet heeft kunnen recupereren.

Verzoeker acht het tevens merkwaardig dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weinig vragen heeft gesteld over de afkomst, hun statuut en situatie als minderheid en het belijden van hun geloof als Yezidi, om het asielrelaas op dit vlak na te gaan. Verzoeker kan hieruit redelijkerwijze afleiden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn Koerdische afkomst en zijn godsdienst niet in twijfel trekt. Verzoeker vindt het voorts eigenaardig dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn onderzoek over de situatie van Koerdische Yezidi's in Georgië op grond van zijn asielrelaas niet heeft getracht uit te diepen in plaats van louter te verwijzen naar algemene verslagen die over het algemeen niet recent zijn en de zware discriminaties erkent doch minimaliseert. Verzoeker wijst erop dat in de documentatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers stelling wordt bevestigd over de hardere aanpak van Yezidi's door de politie en de onmogelijke toegang tot de arbeidsmarkt indien men geen Georgische naam heeft. Verzoeker gaat ervan uit dat de relaties tussen Georgië en Rusland tegenwoordig zeer gespannen zijn en dat veel Yezidi's proberen een beter lot te zoeken in Rusland, hetgeen wantrouwen en argwaan wekt vanwege Georgiërs ten aanzien van Yezidische Koerden. Verzoeker haalt nog aan dat deze problematiek ook wordt aangekaart in de documentatiemap van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor het asielrelaas over pesterijen, belediging en ongegronde beschuldiging van collaboratie met Russen helemaal niet onaannemelijk is.

In een derde middelonderdeel met betrekking tot de subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat de discriminaties ten aanzien van Yezidische Koerden, het feit dat zij aldaar hun eigen taal niet kunnen spreken, hun godsdienst niet kunnen belijden, de onmogelijke toegang tot de arbeidsmarkt voor Yezidi's, de dagelijkse pesterijen vanwege de overheid en de burgerlijke bevolking, de vaak voorkomende aanvallen van groeperingen en de hardere aanpak van de politie ten aanzien van de Yezidi's onverenigbaar zijn met artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker verduidelijkt niet op welke wijze "het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur", de voorzichtigheidsplicht en de artikelen 48/5 en 49/2 van de vreemdelingenwet geschonden werden, waardoor deze onderdelen van het door verzoeker aangevoerde middel niet ontvankelijk zijn. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291).

2.3. De formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 57/6, tweede lid en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu zij deze motivering zelf in haar middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De bestreden beslissing besluit tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het gebrek aan bewijs, de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde problemen omwille van zijn politiek engagement en het niet voorleggen van zijn nationaal Georgisch paspoort. De beslissing is eveneens gestoeld op de vaststelling dat de

problemen die verzoeker verbindt aan zijn Yezidisch-Koerdische origine niet als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag kunnen worden beschouwd.

2.5. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat geen rekening werd gehouden met zijn tweede asielmotief, met name de houding van de Georgische maatschappij/overheid ten aanzien van zijn persoon omwille van zijn etnisch en religieuze achtergrond. De Raad kan volstaan met een verwijzing naar wat in de bestreden beslissing werd vermeld "(...)Uit uw verklaringen blijkt dat u in Georgië problemen kende omwille van uw deelname aan de manifestaties van 2007, 2008 en 2009 als lid van de Labour Party. Daarnaast werd u omwille van uw etnische Koerdisch-Yezidische origine onder druk gezet om uw bedrijf aan de autoriteiten te geven (CGVS p.11) en werd u er mondeling van beschuldigd spion te zijn voor de Russische autoriteiten (CGVS p.7). Er moet echter worden opgemerkt dat u de vervolgingsdaden waarvan u het slachtoffer beweert te zijn om onderstaande redenen niet aannemelijk kan maken, of dat de problemen niet als vervolging kunnen beschouwd worden. (...)..."(...)Verder, wat uw problemen betreft omwille van uw etnische origine, namelijk dat u harder werd aangepakt tijdens arrestaties, dat u geld moest betalen en afgeperst werd omdat u als Koerd toch weinig kon ondernemen (CGVS eindpagina p.2) en dat u beledigd werd door mensen in uw omgeving, dient vastgesteld te worden dat, voor zover deze feiten geloofwaardig zijn, deze problemen weliswaar beschouwd kunnen worden als een vorm van discriminatie, maar niet als vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Er dient in dit verband overigens gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt namelijk dat er wel gevallen van discriminatie zouden bestaan tegenover Yezidische Koerden in Georgië, maar dat er geen sprake is van een systematische vervolging zoals vermeld in de zin van de Conventie van Genève vanwege de Georgische autoriteiten tegenover de Yezidische Koerdische gemeenschap. In verband met de afpersing stelde u zelf bovendien nog dat dit ook wel bij andere Georgiërs gebeurt die een bedrijf hebben, maar in mindere mate, omdat zij iemand hadden die hen beschermde tegen mensen van de regering (CGVS p.10). (...)". Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk met zijn origine rekening heeft gehouden. Verzoekers bewering dat op dit punt onzorgvuldig te werk is gegaan, mist dus feitelijke grondslag.

2.6. In zoverre de aangehaalde problemen van verzoeker als een actuele discriminerende behandeling kunnen worden aangemerkt dient erop te worden gewezen dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te kunnen leiden, discriminatie en achterstelling van dien aard moeten zijn dat zij aanleiding zijn tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met 'vervolging' in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) inzake artikel 3 van het EVRM slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een "minimum level of severity" bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, Ierland t. Verenigd Koninkrijk, 18 januari 1978, § 162).

De moeilijkheden om zijn geloof te belijden, de moeilijke toegang tot de arbeidsmarkt als Yezidi, en uitsluiting van het politieke en socio-economische leven maken op zich dan ook geen vervolging of ernstige schade uit in asielrechtelijke zin. Met betrekking tot de door verzoeker aangegeven discriminaties omwille van zijn Yezidische origine kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van – en dit in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt - recente informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, zijnde het SRB-rapport "Georgië: situatie van de Yezidische Koerden" d.d. 29 januari 2010 (stuk 23, Landeninformatie) vaststellen dat er in hoofde van de Yezidi's wel sprake is van mogelijke discriminatie, maar dat alle informatiebronnen die werden geraadpleegd unaniem zijn in het ontkennen van systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag van de Yezidische minderheid. Verzoeker betwist enigszins de waarde van deze informatie, maar brengt geen concrete elementen aan die afbreuk doen aan de correctheid van de inhoud van het desbetreffende SRB-rapport. Verzoeker verwijst weliswaar naar informatie die hij zelf aanbracht tijdens het gehoor (stuk 22, Documenten), maar zoals blijkt uit het administratief dossier, dateert het artikel dat hij aanbracht van 9 juli 2005 en spreekt dit evenmin over vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of over ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Een loutere verwijzing naar "verslagen van internationale organisaties" omtrent de situatie van Yezidi's in zijn land van herkomst en de ongefundeerde kritiek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat deze heeft nagelaten zijn religieuze kennis, de praktijk van zijn

geloof, de moeilijkheden om zijn geloof te belijden, de toegang tot de arbeidsmarkt als Yezidi en hoe zij concreet uitgesloten worden van het politieke en socio- economische leven, na te gaan, volstaat niet om de motieven van de bestreden beslissing aan te tasten.

2.7. Niettegenstaande verzoeker opwerpt dat met de informatie die door zijn raadsman tijdens het gehoor werd aangebracht, geen rekening werd gehouden en deze niet aan het administratief dossier werd toegevoegd, wijst de Raad er op dat in de bestreden beslissing het volgende is vermeld "(...) De informatie die uw advocaat nog neerlegde tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal betreft de algemene situatie van de Yezidische Koerden in Georgië en bevat geen informatie over uw persoonlijke situatie of over uw problemen. Bijgevolg kan dit document bovenstaande conclusie evenmin wijzigen(...)". Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk met deze informatie rekening heeft gehouden. Deze informatie werd bovendien aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 22, Documenten). Op dit punt kan dan ook geen onzorgvuldigheid in hoofde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden vastgesteld.

2.8. Met betrekking tot het tweede middelonderdeel merkt de Raad op dat van een asielzoeker een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak mag worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas eventueel met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien er redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen, of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker ernstige pogingen heeft ondernomen om de beweerde vervolgingsfeiten, met name verschillende arrestaties met geweld omwille van zijn politiek engagement, te staven, ook al bestond hiertoe de mogelijkheid. Verzoekers echtgenote verbleef immers nog meerdere maanden in Georgië achter en haar familie is zelfs nog steeds ter plaatse. Verzoekers verweer dat zijn echtgenote aldaar vreesde voor haar eigen veiligheid, vindt geen steun in het administratief dossier. Zo verklaarde verzoekers echtgenote tijdens het gehoor op de gestelde vragen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het volgende: "(...) Verbleef u daar ook effectief? Ja, maar het laatste moment woonde ik bij mijn vader. De 15^e oktober gingen we naar mijn ouders, op het adres Senakistraat 21. Ondervonden jullie daar ook problemen? Nee. (...) " (stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 13/07/2010, p. 2). Bovendien gaf verzoeker tijdens het gehoor te kennen dat hij aan zijn schoonvader zou vragen om "de documenten te regelen" (stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 13/07/2010, p. 3). De Raad stelt vast dat verzoeker tot op heden geen documenten bijbrengt, noch een aannemelijke verklaring geeft voor zijn verzuim. Daarenboven kan worden opgemerkt dat verzoeker en zijn echtgenote er wel in geslaagd zijn meerdere andere documenten aan te brengen ter staving hun identiteit of huwelijk (stukken 21 en 22, Documenten), maar geen enkel document waaruit blijkt dat verzoeker door de Georgische autoriteiten werd gevisieerd of op enige andere wijze het slachtoffer werd van vervolgingsdaden of ernstige schade. Volledigheidshalve dient er bovendien te worden op gewezen dat verzoeker van de vermeende gezondheidsproblemen die hem zouden weerhouden hebben om documenten te bekomen evenmin enig begin van bewijs neerlegt.

2.9. Voor zover verzoeker stelt dat het, gelet op de spanningen tussen de Russische Federatie en Georgië, niet onaannemelijk is dat ze van collaboratie met de Russen worden verdacht, wordt verzoeker attent gemaakt op het feit dat hij verklaarde enkel mondeling, maar nooit officieel beschuldigd of veroordeeld te zijn en er ook geen proces tegen hem loopt, waardoor zijn bewering iedere feitelijke grondslag mist (stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 13/07/2010, p. 7). Verzoekers hypothetische bewering vormt echter geen bewijs van het feit dat hij omwille van spionage in de negatieve aandacht van zijn nationale overheden zou staan.

2.10. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, merkt de Raad op dat de uitspraken van de Commissie en de Raad, als administratieve rechtscolleges waarbij de beroepen hoe dan ook individueel behandeld worden, geen precedentswaarde hebben, waardoor uit deze beslissingen geen bindende regels kunnen worden afgeleid.

2.11. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf.

HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad merkt op dat verzoeker zijn vraag om subsidiaire bescherming baseert op de problemen die hij zou ondervinden omwille van zijn Yezidi-origine. Zoals eerder gesteld, blijkt uit de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert evenwel dat de Yezidisch Koerdische minderheid in Georgië zich thans inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie bevindt met weinig ondersteuning voor hun cultuur, taal en geloof. Dit kan echter niet zonder meer gelijkgesteld worden met een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Zoals eveneens hoger reeds aangegeven, heeft verzoeker zijn problemen tengevolge zijn politieke affiliatie niet aannemelijk kunnen maken, waardoor evenmin kan worden aangenomen dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst naar aanleiding hiervan een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers relaas en de overige gegevens waarop de Raad vermag acht te slaan laten niet toe te besluiten dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.12. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de gegrondheid van het beroep zou kunnen oordelen. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.13. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd evenmin een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN